

בש"פ 8727/21 - מוחמד חלאף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8727/21

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

מוחמד חלאף

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראייה חסויה

תאריך הישיבה:

ג' בשבט התשפ"ב (5.1.2022)

בשם המבקש:

עו"ד אריאל עטרי

בשם המשיבה:

עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. הבקשה שלפניי הוכתרה בכותרת "עתירה לגילוי ראייה חסויה", לפי סעיף 44 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. אלא שבפועל תוכנה של הבקשה מערב גם בקשות העותר לקבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ) ובקשות להמצאת מסמכים לפי סעיף 108 לחסד"פ, שאין זה המקום לדון בהן. כך, העתירה כוללת בקשות כלליות וכוללניות לקבלת חומרי חקירה הנוגעים לחקירותיו של העותר וחקירות של אחרים, ובכלל זה חומר מחקירות העותר בשב"כ; בקשה להסיר חיסיון על תנאי מעצרו, וליתר דיוק רישומי הוצאתו של העותר ממתקן המעצר לחקירות, ובקשה לפרט אילו פעולות נעשו על מנת לתפוס סרטונים מזירת האירוע; ועוד.

2. המסגרת לקבלת חומרי חקירה והמצאת מסמכים היא על דרך בקשות לפי סעיפים 74 ו-108 לחסד"פ. מסתבר, שבא כוח העותר מיצה הליכים אלה בפני בית המשפט המחוזי, כך ביום 9.11.2021 על פי בקשת העותר בהסתמך על סעיף 108 לחסד"פ הורה בית המשפט המחוזי למשיבים, בבקשה שם, המל"ל; קופת חולים מאוחדת; מוחמד קסוואני; ובעלי תחנת דלק "סונול" ברחוב ואן פסן, למסור לבית המשפט סרטונים מזירת האירוע. ביום ה-28.12.2021, ובהינתן הסכמת בא כוח המשיבה בהליך שם, הורה בית המשפט המחוזי במסגרת בקשה לפי סעיף 74, על המצאת סרטונים, ככל שקיימים במצלמות המטרה, וככל שהותקנו כאלו בזירת האירוע, וזאת בתוך 7 ימים.

3. בהמשך לאמור בהחלטות בית המשפט המחוזי מימים 9.11.2021 ו-28.12.2021, והצהרת באת כוח המשיבה לפניי במהלך הדיון כי אין בידה סרטונים מעבר למה שנמסר, דומני כי עניין הסרטונים מיצה עצמו. ככל שלעותר בקשה בעניין הסרטונים, יפנה לבאת כוח המשיבה, שלא במסגרת בקשה לגילוי ראיה חסויה.

4. בקשותיי מבא-כוח העותר לפרט לאיזה סעיף מסעיפי תעודת החיסיון מכוונת העתירה לגילוי ראיה חסויה, העלו חרס. אף שקיימתי דיון במעמד צד אחד והחומר הסודי בעניינו של העותר הוצג בפניי, התקשיתי להבין לאילו מסמכים מתוך החומר הסודי, מכוונת העתירה. להערכת, הדבר נבע מחסרונה של רשימה של החומר החסוי, שעל המשיבה להעמיד לעיונה של ההגנה. "כפי שבהליכי גילוי במשפט אזרחי, על בעל הדין לציין בתצהיר גילוי מסמכים כי חומר מסוים הוא חסוי, כך יש לציין את קיומו של חומר חסוי לטובת המדינה, או לטובת הציבור במסגרת רשימת חומרי החקירה במשפט הפלילי. עצם האזכור של חומר חסוי, הוא אחת מהתכליות של הכנת הרשימה, והוא שלב הכרחי על מנת לאפשר לנאשם להתקדם ולעבור מהשלב של קבלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ, להליך של עתירה לגילוי ראיה חסויה [...] על הרשימה לכלול רישום ממוספר, רצוף ומסודר של המסמכים שעליהם מוטל חיסיון, כך שיתאפשר לנאשם לקשר בין המסמכים הכלולים בתעודת החיסיון לבין המסמכים המצויים ברשימה. רשימה כאמור תביא ליצירת שפה משותפת בין ההגנה, התביעה ובית המשפט הנדרש לעיין בחומר במסגרת עתירה לגילוי ראיה, לכשזו מוגשת" (יצחק עמית חסיונות ואינטרסים מוגנים 244-245 (2021)).

5. כדי ליצור את אותה "שפה משותפת", ובכדי לקיים דיון ענייני בעתירה לגילוי ראיה חסויה, על העותר אפוא לפנות לבית המשפט המוסמך, כדי שהמדינה תעמיד לעיונו את רשימת החומר החסוי. רק לאחר מכן, ניתן יהיה להבין איזה מבין הראיות החסויות, הוא מבקש לגלות. בכפוף לאמור, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"א בשבט התשפ"ב (23.1.2022).

ש ו פ ט